

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
végzése**

Az ügy száma: Mf.II.10.057/2026/2.

A tanács tagjai: dr. Hajdu Edit a tanács elnöke

dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró

dr. Darákné dr. Nagy Szilvia bíró

dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna bíró

dr. Osztovits András bíró

A felperes: felperes (cím1)

A felperes jogi képviselője:

Dr. Szűcs Péter Ügyvédi Iroda (cím2, ügyintéző: dr. Szűcs Péter ügyvéd)

Az alperes: alperes (cím3)

Az alperes jogi képviselője:

dr. Végh Csilla Katalin kamarai jogtanácsos (cím3)

A per tárgya: bérpótlék megfizetése

A fellebbezést benyújtó fél:

alperes

A fellebbezéssel támadott bíróság neve és a támadott határozat száma:

Debreceni Ítéltábla Mf.I.50.011/2026/4.

Rendelkező rész

A Kúria a Debreceni Ítéltábla végzését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – a Nemzeti Adó- és Vámhatóság illeték bevételi számlájára – a 15.000 (tizenötezer) forint meg nem fizetett fellebbezési illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

[1] A Debreceni Törvényszék 9.M.70.180/2024/24. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül bérpótlék címén 2.247.105 forintot és késedelmi kamatát. Az ítéletet az alperes részére 2025. december 15-én kézbesítették, a fellebbezési határidő 2026. január 8-án járt le. Az alperes az ítélet ellen 2026. január 21-én fellebbezést és a fellebbezési határidő elmulasztása miatt igazolási kérelmet terjesztett elő.

[2] Igazolási kérelme indokaként előadta, hogy vele szemben az országosan közel 1000, jelen perrel azonos ténybeli és jogi alapokra helyezett pert indítottak. Az integrációs folyamatok miatti folyamatos szervezeti leterheltsége mellett, létszámváltozás és egészségügyi okokból fakadó hosszantartó távollétek miatt a jogi képviselői jelentősen lecsökkentett létszámmal járnak el. Az eljáró jogi képviselő személyében bekövetkezett változások nehezítik a jelentős számú per teljeskörű áttekintését, rendszerezését és nyomon követését. Az elrendelt integrációs folyamatok napi szintű többletfeladatokkal járnak. Az informatikai rendszerek átalakítása, újraprogramozása folyamatos rendszerleállásokat eredményez, ami átmenetileg megnehezíti a bírósági küldemények és határidők kezelését is. Az informatikai szervezete miatt a számításokat jelenleg is egyesével, javarészt kézzel készítik a jogi képviselők, rendkívül időigényes munkaráfordítással. Ebből adódóan több esetben is csak a határidő utolsó napjaiban tudnak eleget tenni a különböző felhívásoknak és eljárási cselekményeknek.

[3] A Poseidon DMS iratkezelő rendszer az ítéletet technikailag átvette, azonban az elektronikus kézbesítés időpontját tévesen rögzítette. A rendszerben az érkezés dátumaként a tényleges kézbesítési időponttól eltérő dátum szerepelt, amely alapján jóhiszeműen azt a következtetést vonta le, hogy a fellebbezési határidő még nem telt le. A technikai hiba felimerésére és tényleges okának feltárására az ítélet jogerőre emelkedését tanúsító végzésének kézhezvételét követően volt lehetősége.

[4] A Debreceni Ítéltábla az igazolási kérelmet megalapozatlannak találta és azt az Mf.4. sorszámú végzésével elutasította.

[5] Rámutatott, hogy az alperes által hivatkozott okok (átszervezés, létszámhiány, leterheltség) nem esnek a szervezeti tevékenységi körén kívül, így a mulasztás ez okból nem tekinthető önhibán kívülnek, vétkesnek, ugyanis a bírósági gyakorlat szerint a szervezeti fél (pl. jogi személy) vétlensége akkor igazolható, ha a szervezeti tevékenységi körén kívül eső okból fakad a mulasztás. Az iratkezelő rendszer téves időpontrögzítése ugyancsak nem alapozhatja meg a mulasztás vétlenségét.

[6] A Kúria Pkf.I.25.200/2016. számú döntésére [megjelent: BH2018. 51.] hivatkozással kifejtette, a következetes bírói gyakorlat értelmében az igazolási kérelemről való döntés során, a méltányos elbírálás követelménye nem teszi mellőzhetővé a vétlenséget valószínűsítő körülmények fennállásának igazolását és objektív értékelését; a mulasztás kimentésének előfeltétele, hogy a fél valószínűsítse: a határidő elmulasztása önhibáján kívül történt, a mulasztásban vétkes.

[7] Hangsúlyozta, a méltányosság alkalmazása során magasabb az elvárhatóság mértéke a jogi képviselőkkel szemben, és így a feleket terhelő felelős pervitel elve a jogi képviselőkkel szemben a professzionális pervittel összhangban fokozott követelményeket

támaszt [Kúria Pf.V.24.828/2023/2.]. Ehhez kapcsolódóan az elektronikus kapcsolattartás útján eljáró jogi képviselőt terheli a kötelezettség, hogy gondoskodjon a szükséges műszaki feltételekről [Kúria Pf.V.24.650/2018/2.], ebből következően az alperes saját ügymenetének szervezése körébe esik az a körülmény, hogy az iktatási rendszerét maga kezeli, vagy arra egy másik cégnek ad megbízást, az e körben előállott zavar az alperes saját ügyviteli hibájának minősül. Abban a kérdésben pedig kialakult és következetes a bírói gyakorlat, hogy a mulasztás kimentésére ügyviteli hiányosságra visszavezethető késedelem alapul nem szolgálhat [Kúria Pkf.24.845/2019/2., közzétéve: BH2020. 211.]. Jelen esetben a mulasztás nem önhibán kívüli okból történt, ezért az nem tekinthető vétlennek.

[8] A végzés ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte annak megváltoztatását és igazolási kérelmének történő helyt adást.

[9] Álláspontja szerint az ítéletábra tévesen alkalmazta a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 150-151. §-ában foglaltakat. Az iratkezelő rendszer téves kézbesítési időpont rögzítése nem minősíthető egyszerű ügyviteli hibának, mivel a mulasztás közvetlen oka e rendszer működési zavara volt.

[10] Hivatkozott arra, hogy a Pp. 151. § (2) bekezdése szerint a mulasztás okát valószínűsíteni tartozott, amely a bizonyításnál enyhébb követelmény, az ítéletábra ezzel szemben a vétlenség bizonyítását követelte meg. Nem vette figyelembe azt sem, hogy az iratkezelési feladatokat az alperestől szervezetileg elkülönült cég végzi, amely felett az alperes közvetlen ellenőrzési jogosultsággal nem rendelkezik.

[11] Sérelmezte, hogy az ítéletábra nem indokolta meg részletesen, milyen okból minősítette az informatikai rendszer hibáját az alperes saját ügyviteli hibájának, illetve miként jutott arra a következtetésre, hogy a mulasztásban nem volt vétlen. Nem érvényesült továbbá a méltányos elbírálás szabálya.

[12] Hivatkozott a Pécsi Ítéletábra Pkf.III.25.193/2019/3. számú végzésére annak alátámasztásául, hogy az iratkezelési rendszer hibás működése nem a saját ügyviteli hibája volt, így a mulasztást rajta kívül álló ok idézte elő.

[13] A fellebbezésre észrevétel nem érkezett.

[14] A fellebbezés nem alapos.

[15] A Pp. 150. § (1) bekezdése értelmében, ha a fél vagy képviselője valamely határidőt önhibáján kívül mulasztott el, a mulasztás következményei – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – igazolással orvosolhatók. A Pp. 151. § (2) bekezdése szerint az igazolási kérelemben elő kell adni a mulasztás okát és azokat a körülményeket, amelyek a mulasztás vétlenségét valószínűvé teszik.

[16] Azt, hogy az igazolási kérelem előfeltételei fennállnak-e méltányosan kell elbírálni [Pp. 153. § (3) bekezdés]. Ez a rendelkezés elősegíti, hogy a fél az igényének érvényesítése során a menthető okból történt mulasztása esetén ne kerüljön hátrányos helyzetbe. Ahogyan arra az ítéletábra is rámutatott, a kérelem méltányos elbírálása azonban nem teszi mellőzhetővé a vétlenséget valószínűsítő körülmények fennállásának igazolását és objektív értékelését. A mulasztás kimentésének előfeltétele, hogy a fél valószínűsítse: a határidő elmulasztása önhibáján kívül történt [Kúria Pkf.I.24.857/2022/2.; Kúria Pkf.I.25.200/2016., megjelent: BH2018. 51.]. A Pp. 150. § (1) bekezdése értelmében ugyanis kizárólag a saját hibán kívüli, azaz vétlen mulasztás orvosolható igazolással.

[17] Az alperes a fellebbezésében a mulasztás vétlensége körében szervezeti átalakulását, a jogi képviselet létszáhiányát és az informatikai rendszere hibáját emelte ki.

[18] A Kúria rámutat: a Pp. 153. § (3) bekezdésében meghatározott méltányosság alkalmazása során magasabb az elvárhatóság mértéke a jogi képviselőkkel szemben. A Pp.

preambulumában megjelenő, a feleket – és a főszabály szerint kötelező jogi képviselőre tekintettel értelemszerűen a jogi képviselőiket – terhelő felelős pervitel elve a jogi képviselőkkel szemben a professzionális pervittel összhangban fokozott követelményeket támaszt [Kúria Pf.V.24.828/2023/2.].

[19] Ahogyan arra az alperes helytállóan hivatkozott: az igazolási kérelemben előadott okokat és körülményeket nem kell bizonyítani, hanem elegendő valószínűsíteni, ami a bizonyosság alacsonyabb fokát jelenti [Kúria Pkf.VI.24.637/2021/2., Pkf.III.24.706/2024/2., Fpkf.III.30.199/2025/2.], azonban jelen esetben nem a kellő valószínűsítés vagy bizonyítás hiánya vezetett az igazolási kérelem elutasításához. Az alperes által felhozott indokok önmagukban alkalmatlanok voltak az önhiba hiányának valószínűsítésére is.

[20] Az alperes tévesen értelmezte a Pécsi Ítéltábla Pkf.III.25.193/2019/3. számú [megjelent: BDT2019. 4111.] döntését. Az ügy tényállása szerint a II. rendű alperes a Robotzsaru integrált ügyviteli ügyfeldolgozó és elektronikus iratkezelő rendszer használatára volt köteles. Hivatali tárhellyel a büntetés-végrehajtási szervezet központi szerve, a BVOP rendelkezett a szervezeti egységek - így a II. rendű alperes is - e hivatali kaput köteles használni az elektronikus kapcsolattartás során. Az ügy II. rendű alperese az igazolási kérelmében a mulasztása vétlenségét valószínűsítő körülménynek a BVOP, mint a hivatali kapuval rendelkező szerv bírósági iratok kézbesítésével kapcsolatos ügyviteli hibáját jelölte meg. Az ügyben eljáró ítéltábla rámutatott: a II. rendű alperes önálló jogi személy, a hivatali kapu használata jogszabályi kötelezettsége. A mulasztás nem a II. rendű alperes, mint önálló jogi személy ügyvitelében, hanem a BVOP, mint a hivatali tárhellyel rendelkező szerv ügyvitelében történt, a BVOP nem továbbította az általa letöltött bírósági iratokat a II. rendű alperesnek. A hivatali kapuval rendelkező BVOP ügyvitelére a II. rendű alperesnek semmiféle ráhatása nem volt, a BVOP ügyviteli hibája folytán terjesztette elő késedelmesen a bírósági meghagyással szemben az ellentmondást.

[21] A fentiekkel szemben, az alperes saját ügymenetének szervezése körébe esik az a körülmény, hogy az iktatási rendszerét maga kezeli, vagy arra egy másik cégnek ad megbízást. Az e körben előállott zavar az alperes saját ügyviteli hibájának minősül. Abban a kérdésben pedig töretlen a bírói gyakorlat, hogy a mulasztás kimentésére ügyviteli hiányosságra visszavezethető késedelem alapul nem szolgálhat [Kúria Pkf.24.845/2019/2., közzétéve: BH2020. 211.; Pf.V.24.520/2024/2., Mpkf.II.10.006/2026/2.].

[22] Az alperes által felhozott okok mind az ügyviteli hiányosság körébe tartoznak, ezért az igazolási kérelem a méltányos elbírálás szabálya mellett sem volt alkalmas arra, hogy abból az önhiba hiányára, a mulasztás vétlenségére megalapozottan következtetni lehessen. Következésképp az ítéltábla Pp. 151 § (2) bekezdésének és 153. § (3) bekezdésének sérelme nélkül, megalapozottan utasította el az igazolási kérelmet.

[23] Az alperes alaptalanul hivatkozott a részletes indokolás hiányára is, ugyanis az ítéltábla jogi álláspontját kellőképpen alátámasztotta, amikor a végzése indokolásának [12]-[13] bekezdésében kifejtette: az alperes által hivatkozott okok, így az iratkezelő rendszer hibája is, a szervezeti tevékenység körébe esnek, ezért nem tekinthetők vétkesnek.

[24] A Kúria mindezek alapján az ítéltábla végzését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[25] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre. A fellebbezési illeték az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (3) bekezdés d) pontja és 47. § (1) bekezdése alapján 15.000 forint. Az alperes a 2017. évi CXXVIII. törvény 3. § (1) bekezdés d) pontja alapján fennálló tárgyi költségfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére köteles [Pp. 83. § (1) és (5) bekezdés, 102. § (1) bekezdés]. A Kúria tájékoztatja az alperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-

01070044-09060018 számú illeték bevételi számlájára kell megfizetnie, a megfizetés során közleményként fel kell tüntetnie a Kúria megnevezését, e határozatának számát és a fizetésre kötelezett (azaz a felperes) adószámát.

[26] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdésének *d)* pontja zárja ki.

Budapest, 2026. május 5.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. bíró, Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Osztovits András s.k. bíró